

MEMO

Datum: dinsdag 22 oktober 2019
Aan: leden van de raad
Van: Lidwien van Langen
Cc:
Onderwerp: 3e wijziging Verordening WMO

Naar aanleiding van de behandeling van de 3e wijziging Verordening WMO tijdens de commissie op 10 oktober jongsleden zijn diverse aanvullende vragen gesteld, die o.a. gaan over verduidelijking van begrippen. Het college komt bij de raad terug op de volgende punten:

1. de term 'client en zijn omgeving' zal worden verduidelijkt;

Deze term wordt niet meer genoemd in het raadsvoorstel.

2. de term 'strijkvrije kleding' wordt verduidelijkt en er wordt met de brandweer contact gezocht of die daarover een advies heeft;

Antwoord: Via de brandweer van Voorschoten is het volgende advies ontvangen over de vraag of strijkvrije kleding brandgevaarlijker is dan kleding die wel gestreken zou moeten worden.

De stoffen die gebruikt worden om strijkvrije kleding te maken zijn hetzelfde als de stoffen die gebruikt worden om gewone kleding te vervaardigen. Zoals katoen, wol en synthetische stoffen, het enige verschil is dat deze stoffen een extra behandeling krijgen.

Hier onder staan een drietal methode om kleding strijkvrij te krijgen.

1. Echte strijkvrije kleding wordt bijvoorbeeld gemaakt door een luchtige weving waarbij een synthetische draad door de originele stof wordt gewoven. Het voordeel van een synthetische stof is dat het minder snel kreukt.
2. Een ander methode is het gebruik van een 'chemisch goedje'. De stof wordt in een bad met dit chemisch goedje gedompeld. Het resultaat is dat de stof enigszins strijkvrij is geworden: de draden willen terug naar de originele positie (ontkreukelen).
3. Tenslotte bestaat een derde methode waarde katoenen draden onder spanning worden gehouden tijdens het weven. De spanning in de stof zorgt ervoor dat kreukels minder snel kunnen vormen.

De conclusie is dat de stoffen voor strijkvrije kleding en gewone kleding hetzelfde zijn. De brandweer stelt dat het zeer onwaarschijnlijk is dat strijkvrije kleding brandbaarder is dan gewone kleding.

Het advies van de brandweer is verwerkt in het raadsvoorstel.

3. De redenering over het PGB en familieleden wordt verbeterd en gecheckt op juridische houdbaarheid.

De gemeenteraad heeft op grond van artikel 2.1.3 lid 2 onderdeel b Wmo 2015 de bevoegdheid om bij verordening te bepalen op welke wijze de hoogte van het pgb wordt vastgesteld waarbij geldt dat de hoogte toereikend moet zijn.

Dit is juridisch houdbaar om twee redenen. In de eerste plaats wordt er in een uitspraak ([ECLI:NL:CRVB:2010:BO7133](https://ecli.nl/crvb/2010/BO7133), gesteld dat gemeenteraden terughoudendheid dienen te

betrachten bij het delegeren van bevoegdheden aan het college. De voorwaarde is dat de essentialia van het voorzieningenpakket in de verordening dienen te worden vastgelegd. Tariefdifferentiatie dient hiertoe te worden gerekend. De gemeente Voorschoten heeft de tariefdifferentiatie in de verordening opgenomen en voldoet dus aan deze eis en aan artikel 2.1.3. lid 2.

Tevens zijn de Wmo-tarieven toereikend. Er wordt minimaal het wettelijk minimumloon betaald aan hulpverleners uit het sociaal netwerk. Tenslotte zijn de inkooprijzen voor de ZIN-aanbieders gebaseerd op marktconforme prijzen. Het tarief voor niet-gecontracteerde aanbieders is aangepast aan de lagere kostprijzen.

Deze tekst is ook verwerkt in het raadsvoorstel.

4. Het college komt terug op de vraag van de SP over het maximaal aantal taxiritten dat vergoed wordt en de vraag van GL over de aanzuigende werking van de voorgestelde wijzigingen.

Er wordt een standaard aantal taxiritten vergoed van 384 zones. Mocht dit aantal ontoereikend zijn om deel te nemen aan het maatschappelijk verkeer, bijvoorbeeld voor frequent ziekenhuisbezoek van een naaste, dan kan er afgeweken worden van het standaard aantal zones.

Er wordt geen of nauwelijks een aanzuigende werking verwacht op basis van het beleidsvoorstel om de regiotaxi uit te zonderen van het abonnementstarief. De mensen betalen nog steeds voor de ritten.

De aanzuigende werking is wel te zien bij de aanvragen voor de huishoudelijke ondersteuning. Door het algemene lage abonnementstarief, vragen de hogere inkomensgroepen nu de huishoudelijke ondersteuning voor het lage tarief van 17,50 per 4 wk en in 2020 19,00 per maand. Een deel stijging van de stijging wordt veroorzaakt door vergrijzing en de toenemende zorg voor de oudere bevolking. Deze stijging is meegenomen in de begroting.

De gemeente Voorschoten heeft geen wettelijke beleidsruimte om een andere systematiek dan het abonnementstarief toe te passen.

5. Tot slot komt het college terug op de vraag van GL of de adviesraad sociaal domein over dit stuk is geraadpleegd.

Het stuk is niet voorgelegd aan de adviesraad, omdat de wijzigingen beleidsarm en voornamelijk technisch zijn. We denken dat de client beter af is met uitzonderen van de eigen bijdrage voor vervoer. We zullen in het vervolg de adviesraad beter informeren over nieuwe raadsstukken.

Deze tekst is ook opgenomen in het raadsvoorstel.